ΑΝΤΙΣΧΟΛΕΙ

καθε*ποτε*κατσει έκδοση ενάντια στην εκπαίδευση και τα παραπροϊόντα της

ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2006

συλλογικότητα αναρχικών και αντεξουσιαστών

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ *(ή αλλιώς και πριν τις μεταρρυθμίσεις σκατά ήτανε)*

Ένας θεσμός που δεν αποσκοπεί στη μόρφωσή μας αλλά στην **αναπαραγωγή του εξουσιαστικού συστήματος**. Το κράτος θέλει υποταγμένους υπηκόους και το κεφάλαιο πειθαρχημένους εργάτες. Το σχολείο τα φτιάχνει και τα δύο. Πως; Γαμώντας τα μυαλά των νέων με πλήθος πληροφοριών (που εν τέλει καταλήγουν απλά χρήσιμες στο κεφάλαιο), ραντίζοντάς τους με εθνικιστικό δηλητήριο και μαθαίνοντάς τους ότι ο κόσμος είναι μια χαρά όπως τον βρήκαμε και δε γίνεται να αλλάξει. Ότι οι φυσιολογικοί άνθρωποι είναι ετεροφυλόφιλοι, παντρεύονται, κάνουν οικογένεια, πάνε στρατό. Ότι τα καλά παιδιά ακούνε τους γονείς τους και διαβάζουν τα μαθήματά τους, σέβονται τους ανώτερους (για τα κακά υπάρχουν τα ποινολόγια, οι αποβολές και οι χαμηλοί βαθμοί). Επίσης **διαχωρίζει** τους νέους σε καλούς και κακούς μαθητές, έξυπνους και χαζούς, άξιους κι ανάξιους όπου οι πρώτοι προορίζονται για αφεντικά και στελέχη κι οι δεύτεροι για εργάτες (λες και γίνεται να αξιολογηθεί η προσωπικότητα κάθε ατόμου και οι γνώσεις του απ' την επίδοση στα διαγωνίσματα, στα τεστ δεξιότητας, στις πανελλήνιες κι ό,τι άλλη εξέταση σκεφτεί ο/η κάθε μαλάκας υπουργός). Άλλα προσόντα που προωθούνται; Δουλοπρέπεια, ρουφιανιά, **ο καθένας το τομάρι του**, να βλέπει τους συμμαθητές του ως ανταγωνιστές που θα του φάνε τη θέση, πειθάρχηση (ώστε τα πληκτικά σχολικά 6ωρα να αντικατασταθούν ομαλά από εξίσου πληκτικά 8ωρα μισθωτής σκλαβιάς), εσωτερίκευση της αποτυχίας (εσύ φταις που απέτυχες κι όχι το εξεταστικοκεντρικό σύστημα) πού' χει οδηγήσει μαθητές στην αυτοκτονία

Η ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ *(ή αλλιώς χειρότερα δε γίνεται)*

Είναι γνωστό πως εδώ και χρόνια το ιδιωτικό βαδίζει παράλληλα με το δημόσιο στην παιδεία .Η μάθηση έχει μεταφερθεί στα φροντιστήρια και το δημόσιο σχολείο απλά αξιολογεί τις γνώσεις που αποκτήθηκαν εκεί. Ουσιαστικά δηλαδή η ιδιωτικοποίηση σε μεγάλο βαθμό έχει επιτευχθεί (αν έχεις περισσότερα φράγκα έχεις και περισσότερες πιθανότητες να "επιτύχεις"). Το κράτος την επιτείνει μειώνοντας συνεχώς τις δαπάνες για την παιδεία καθώς δε χρειάζεται το σχολείο τόσο όσο παλιά, τουλάχιστον όσον αφορά την ιδεολογική χειραγώγηση την οποία καταφέρνουν εξίσου καλά τα ΜΜΕ. Επίσης οι ανάγκες του συστήματος για γνώσεις έχουν αλλάξει και το σχολείο δεν ανταποκρίνεται πια σ' αυτό. Έχει αλλάξει και η κατανομή του εργατικού δυναμικού κι εδώ έρχεται η βάση του 10 για να πετάξει κάμποσες χιλιάδες μελλοντικούς πτυχιούχους με απαιτήσεις κατευθείαν στην αγορά εργασίας και τις ιδιωτικές σχολές. Εν τέλει το εκπαιδευτικό σύστημα με την μορφή που έχει σήμερα **κοστίζει στ' αφεντικά περισσότερο απ΄ό,τι παράγει**. Και ναι μεν το σχολείο παράγει ειδικευμένους ηλίθιους-εξαρτήματα της καπιταλιστικής μηχανής αλλά τ' αφεντικά θέλουν να τους έρχεται φτηνότερη ακόμα και η παραγωγή ηλιθιότητας. Κι εκτός των παραπάνω η μεταρρύθμιση επιτείνει την ήδη υπάρχουσα προσπάθεια μετατροπής του ανθρώπου σε ένα ρομπότ που μέχρι τα 18 του θα τρέχει απ' το σχολείο στο φροντιστήριο και βουρ στο σπίτι για διάβασμα χωρίς να προλαβαίνει να ζήσει.

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ (ή αλλιώς αφού το σχολείο δε μας καταλαβαίνει θα το καταλάβουμε εμείς)

Είναι απολύτως λογικό οι μαθητές να μπλοκάρουν τη σχολική διαδικασία χρησιμοποιώντας την κατάληψη όχι μόνο ως μέσο πίεσης στον τάδε νόμο, αλλά και για να πάρουν πίσω κάποιες ώρες που καθημερινά τους κλέβουν απ ΄τη ζωή τους. Κι εκεί βρίσκεται ο πραγματικός κίνδυνος για το σύστημα. Όχι μόνο σ' αυτά που κατά καιρούς απαιτούμε (ένα μέρος απ' όσα μας χρωστάει τουλάχιστον), αλλά και **στις συνειδήσεις που διαμορφώνονται** μέσα από τέτοιες πρακτικές και **στη συνέχεια τέτοιων αγώνων είτε μέσα είτε έξω απ' το σχολείο**. Η κατάληψη κι ο κοινός αγώνας δίνει την ευκαιρία να ανακτηθεί η συλλογικότητα και η αλληλεγγύη κόντρα στον ατομικισμό που προωθεί το σχολείο. Να αποκτηθούν γνώσεις σ' αυτό τον ελεύθερο χρόνο που θα στρέφονται ενάντια στη διανοητική εξαθλίωση που επιβάλλουν (και) τα σχολεία. Να πολεμηθεί η πειθαρχία με συλλογικές μορφές ανυπακοής ενάντια στο εκπαιδευτικό σύστημα. Ενάντια στο ίδιο το εξουσιαστικό σύστημα που χρειάζεται σχολεία, βαθμούς, εξετάσεις και τέτοια σκατά. Στο σύστημα που χρειάζεται αφέντες και δούλους.

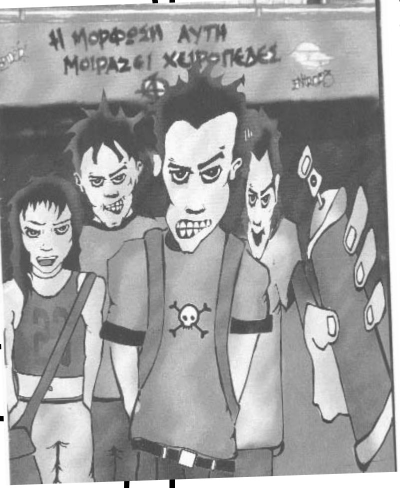
ΜΕΡΙΚΈΣ ΧΡΉΣΙΜΕΣ ΣΗΜΕΙΏΣΕΙΣ

1: Οι αλήτες ρουφιάνοι δημοσιογράφοι μπορεί να καλόπιαναν τους μαθητές στην αρχή, αλλά όσο περνάει ο καιρός κι ο αγώνας παραμένει ανυποχώρητος θ' αρχίσουν (ήδη έχουν αρχίσει) να μιλάνε για "βανδαλισμούς στις καταλήψεις" κι άλλα τέτοια, ότι "δεν πάει άλλο η κατάσταση" και **θα προσπαθούν να ΕΚΤΟΝΩΣΟΥΝ το κίνημα.** Το '98 τα ίδια κάνανε. Μόνο που τότε τρέχαν να κρυφτούν πίσω απ' τους φίλους τους τους μπάτσους. Ελπίζουμε να γίνει το ίδιο και τώρα.

2: Αν οι μαθητές θέλουν να είναι αποτελεσματικό το κίνημά τους πρέπει να βρουν και τους τρόπους να (αυτό)οργανωθούν. Κάνοντας συνελεύσεις στις καταλήψεις, συζητώντας τα αιτήματά τους, προσπαθώντας να συνδεθούν με άλλα σχολεία. Κι όλα αυτά **αποφασίζοντας μόνοι τους χωρίς να ανεχτούν να τούς χειραγωγεί και να τους καπελώνει καμιά πεφωτισμένη ηγεσία** που αναλαμβάνοντας το ρόλο του καθηγητή, του γονιού, του ειδικού εν τέλει, θεωρεί τους μαθητές ανίκανους να μιλήσουν για την πραγματικότητα που βιώνουν.

3: Εχθρός δεν είναι μόνο το κράτος αλλά και μερίδα γονέων που την είδαν αγανακτισμένοι και λένε πως νοιάζονται για το μέλλον των παιδιών τους ενώ ουσιαστικά βλέπουν τα παιδιά τους ως επένδυση για να ικανοποιήσουν τα ηλίθια μικροαστικά τους όνειρα και το μόνο που τους νοιάζει είναι μη μείνει πίσω η ύλη κι όχι ο αγώνας των παιδιών τους για ζωή. Τα ΜΜΕ τους δίνουν συνεχώς πάτημα να λένε τις βλακείες τους. Ας τους δείξουμε την περιφρόνηση που τους αξίζει.

4: Η κατάληψη δεν είναι μια δημοκρατική διαδικασία αλλά μια πράξη πολέμου στην οποία καλείται ο καθένας να πάρει θέση.

Όπως οι απεργοί δε σέβονται το δημοκρατικό δικαίωμα του απεργοσπάστη να δουλέψει έτσι κι οι καταληψίες δε μπορούν να σεβαστούν αυτόν που θέλει να κάνει μάθημα.

5: Οι κινητοποιήσεις των δασκάλων και των καθηγητών μας βρίσκουν **κριτικά αλληλέγγυους** καθώς μπλοκάρουν σε κάποιο βαθμό την αναδιάρθρωση του κεφαλαίου. Κι εμείς θέλουμε να πετύχουν οι κινητοποιήσεις όμως μήπως είναι ευκαιρία παράλληλα με τους ανθρώπινους μισθούς που ζητούν να αρχίσουν να αμφισβητούν και τον εξουσιαστικό ρόλο τους μέσα σ' αυτό το σύστημα;

Όσον αφορά την αιτηματολογία βρήκαμε μια προκήρυξη του '98 που την υπογράφουν καμιά 25αριά κατειλημμένα σχολεία της Αθήνας και απαιτούν "ελεύθερη πρόσβαση σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης", δηλαδή **κατάργηση των εξετάσεων** και συνεπακόλουθα της ιδιωτικής παιδείας. Γιατί αν ο καθένας περνάει σε όποια σχολή θέλει χωρίς εξετάσεις δε θα πληρώνει γαμησιάτικα για φροντιστήρια. Σωστοί.

για επικοινωνία κάθε τρίτη 19:οο - 22:00 στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤόΠΙΑ (μητρ. παρθενίου 16)και στο Αυτόνομο Αντιεξουσιαστικό Στέκι Πάτρας (λόντου 173)